

The State of Punjab, etc., v. Sohan, etc. (Narula, C.J.)

ਜਵਾਬ" ਪੁੱਛਗਿੱਛ. ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣਾ ਅਜਿਹੇ "ਆਰਡਰ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਕਦੇ ਵੀ, ਕੋਈ ਖਾਸ ਫਾਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XI, ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ 11 ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਦੂ ਦੇ ਜਾਦੂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਇੱਕ ਆਰਡਰਜੇਆਰ ਟੋਟੋਜਵਾਬਜਰ ਥਲੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੈਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਤੰਬਰ, 1973 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਟੋਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੁਕਿਆ, ਪਰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਖਾਸ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜੋ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XI, ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ XI, ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ 14 ਦਸੰਬਰ, 1973 ਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਸਜ਼ਾ (ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸਲਈ, ਆਰਡਰ XI, ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਜੇ.

ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸੋਹਨ ਆਦਿ.,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 528 ਆਫ 1975.

28 ਜਨਵਰੀ, 1976

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰਿਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1948 ਦਾ 50)—ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਸੀ) ਅਤੇ (i), 3 ਤੋਂ 5, 13, 14

ਅਤੇ 35—ਅਧਿਆਇ II ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ—ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਮਿਆਰੀ ਖੇਤਰ' ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ— ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਪੱਟੀ—ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੀਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਚੈਪਟਰ ਆਈਲ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਹੀ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ II ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੂਹ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 35. ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 13 ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ 'ਟੁਕੜੇ' ਨੂੰ ਸੁੰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵਿੱਚ 'ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਰੀਆ' ਕਿਸ ਬਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਕਤ ਬਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਧਾਰਾ 9 ਅਤੇ 10)।

ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਹੋ. 1975 ਦਾ 1869, 1 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ

ਆਈ ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਮੀਕਸ ਕਿਊਰੀ ਵਜੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ

ਨਿਰਣਾ

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਸੀਜੇ (ਓਰਲ)।

(1) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 1 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ X ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਮਿਤੀ 30 ਅਗਸਤ, 1974 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-1) ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅੰਕੜਾ P-1) ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਅਪਾਹਜ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਸੇਠ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਐਮੀਕਸ ਕਿਊਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਦਿਆਲੂ ਰਹੇ।

- (2) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸੰਬੰਧ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ। 5 ਕਨਾਲਾਂ ਦੇ ਰਕਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ , 15/15/1 ਖਤੌਣੀ ਵਿੱਚ

The State of Punjab, etc., v. Sohan, etc. (Narula, C.J.)

ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪਲਾਟ 30 ਅਗਸਤ, 1974 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਪੀ-1)। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ, ਮਿਤੀ 21 ਜਨਵਰੀ, 1975 (ਅਨੈਕਚਰ ਪੀ-2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ 13 ਮਾਰਚ, 1975 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ। ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1975 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕੋ ਇਕ ਆਧਾਰ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਅਤੇ 9 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"6. ਕਿ ਨਵਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 15/15/1, 5 ਕਨਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 1 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉੱਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) (1948 ਦਾ ਐਕਟ 50) ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਡੈੱਟ ਨੰਬਰ 2 ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 15/15/1 ਬਣਾਉਣਾ, 1948 ਦੇ ਐਕਟ 50 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: -

"6. ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਐਕਵਾਇਰ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 50 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 50 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਐਕਟ) ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 6f ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ।

"9(ਬੀ)। ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੈਰਾ 9(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਟਲੀਮੇਡਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਜੇ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 (ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਰਾਜ

ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 15/15/1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 5 ਕਨਾਲਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਰਕਬੇ ਵਿੱਚੋਂ 1 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਰਕਬੇ ਵਿੱਚ 1 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ, ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ:-

“13. (1) ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ (ਰਾਜ) ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵੇਚੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(2) ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਇਸਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰਾਂ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਪ-ਡਿਵੀਜ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਮਿਸਟਰ ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਰਾਜ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੰਜ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਭਾਗ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ: -

“ਇਹ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਕੀ ਉਪਬੰਧ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (ਰਾਜ) ਸਰਕਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ > ਹਨ। ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (c)

The State of Punjab, etc., v. Sohan, etc. (Narula, C.J.)

ਐਕਟ "ਟੁਕੜੇ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਉਚਿਤ ਮਿਆਰੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪਲਾਟ"।

"ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਰੀਆ" ਨੂੰ ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।"

(5) Chapter II "ਸਟੈਂਡਰਡੀਆ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੇ ਇਲਾਜ" ਨਾਲ ਡੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ 3 ਤੋਂ 13 ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝੇ, ਕਿਸੇ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਇਹ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪਲਾਟ ਵਜੋਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਾਈਨਿੰਗ ਲਈ ਮਿਆਰੀ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ। ਅਜਿਹੇ ਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹਰੇਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਿਆਰੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5(1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਰੀ ਖੇਤਰ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ, ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਨਸੋਲੀ ਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ-ਆਫ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। -ਅਧਿਕਾਰ. ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਪ੍ਰੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਵੰਡ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(6) Chapter 14 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ consolidation Act ਦਾ III, ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ% ਦੇ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, (ਰਾਜ) ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ HI ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਤੋਂ 34 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 35 ਵਿੱਚ ਹੋਲਡ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ: -

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, (ਰਾਜ) ਸਰਕਾਰ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇਗੀ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕਸੁਰਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(7) , ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਰਵੇਖਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਜ਼ਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ, ਸਰਵੇਖਣ ਅਤੇ ਸੀਮਾਬੱਧ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ। ਅਧਿਆਇ V ਵਿੱਚ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ (ਸੈਕਸ਼ਨ 41) ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ; ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਉਸ ਐਕਟ (ਸੈਕਸ਼ਨ 42) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ; ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀਆਂ (ਸੈਕਸ਼ਨ 43 ਅਤੇ 43-ਏ) ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ; ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ (ਸੈਕਸ਼ਨ 44 ਅਤੇ 45) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 46 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 47 ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) The Consolidation Act ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 1, ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ (ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ- ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ (ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 10978-1-49/7553, ਮਿਤੀ 19 ਦਸੰਬਰ, 1949, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, ਮਿਤੀ : 23 ਦਸੰਬਰ, 1949, ਪੰਨਾ 1165 'ਤੇ) ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਅਤੇ 14 ਤੋਂ 47 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਭਾਵ, ਧਾਰਾ 13 ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਇ II ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ: -

ਪੂਰਬੀ ਪੁਨਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 ਅਤੇ 14- ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 1 ਜਨਵਰੀ 1950 ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਕਨਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 3 ਤੋਂ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ, ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਅਜੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(9) ਉਸਦੀ *ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਨਸੋਲੀ ਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖਰਾ £ ਨੋਟੀਫਿਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਆਇ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ II ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੂਹ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ, ਧਾਰਾ 13 ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

(10) ਮਿਸਟਰ ਟਿਵਾਣਾ ਦੀ ਤੀਜੀ ਦਲੀਲ ਹੋਰ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਸਪਾਤੀ ਅਟੱਲ ਹੈ। "ਟੁਕੜੇ" ਅਤੇ "ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਰੀਆ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ (ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ (ਜਿਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਵੀ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) , ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਟੁਕੜੇ" ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ "ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਰੀਆ" ਕਿਸ ਬਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆ . ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਮੀਕਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਚੌਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵਾਂ "ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਰੀਆ" ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ "ਟੁਕੜਾ" ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 1(3) ਅਧੀਨ 19 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਮਿਆਰੀ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਹੈਕਨੋਟ ਅਜੇ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੈ।

(11) EverEven2 ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਛੋਟੀ ਹੋਲਡ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1) ਦੀ ਧਾਰਾ "ਤੀਜਾ" ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਮਰਹੋੜੀ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਸਰਵਿਸ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਆਦਿ, ਬਨਾਮ
ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, ਆਦਿ (ਵਿੱਲੋ, ਜੇ.)

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ - ਵਿਵਸਥਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਪੱਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੁੱਲ ਦੇ 'ਖੰਡੀਕਰਨ' ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਨਾ।

(12) ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(13) ਇਕਾਂਤ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਗਲਤ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ | ਐਸ ਅਪੀਲ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿਓ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿਓ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿਓ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਖਰਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ _

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਅਮਰਹੋਰੀ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਸਰਵਿਸ

ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, ਆਦਿ, —ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1976 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 518.

31 ਮਾਰਚ 1976 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXV) (1911 ਦੇ ਐਕਟ 13 ਦੁਆਰਾ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ)—ਸੈਕਸ਼ਨ 13(8) ਤੋਂ 13(12)—ਕੀ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ— ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰਲੇਵੋਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ—ਕੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ , ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ—ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ—ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਦੀ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।